

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával
 szemben
 hová az előfizetések és a lap
 azérkülésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szállami részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adóznak
 —
 Hirdetéseket
 a kiadóhivatalban vétetnek és

Kis emberek védelme.

Pécs, 1895. március 6

(*) Sajnosan és ismételve konstatálja a pécsi ipartestület előjárósága mult évi működéséről kiadott évi jelentésében, hogy nem csak a pécsi, de általában a hazai kis iparosság helyzete évről-évre mind nehezebbé válik.

A panasz évek óta tartó; és meg vagyunk győződve, hogy mindaddig gyökeres segítség ez állapotokon nem lesz, míg az **önállító vámtérület** meg nem alkotatik. Ez pedig, míg Magyarország gentry-parlamentje van, alig remélhető. Hisz ennek a parlamentnek szemelattára és intézkedései folytán történik minden, a mi az ugynevezett kis emberek pusztulását előidézi.

Mindazonáltal csüggedni nem szabad. Hisz benne van az emberi természetben, hogy módokat eszeljen ki, hogy az adott körülmények közt is mentse, a mi menthető. És ha a törvényhozás nem tesz semmit, segítsenek magukon a kis iparosok. A mit nem tehetnek meg az egyesek, megtehetik a szövetkezetek.

A mióta a gentry, vagyis a középbirtokos nemesség a társadalmi köteleességek teljesítésére többé-kevésbé képtelenné vált, azóta minden teher a városi polgárság vállain nyugszik. A városi ember a szellemi élet kisebb-nagyobb központjain lakik, társaságban él, újságot, könyvet olvas. Megérti és követi az idők szavát.

A városi polgár azonban nem csak a jó, de a rossz szellemének sugallatát is megérti és szerfölött fogékony iránta. Sokkal fogékonyabb, mint a falusi kis gazda, mert nem korlátolja ugy a tér és az idő. Ugyanazért a veszély, melyet a városi kis ember pusztulása, önállóságának veszte méhében rejt, sokkal közvetlenebb, mint az, mely a falusi kis ember pusztulása által fenyegeti a társadalmat.

Ha a városi kis ember elpusztul és helyét egyrészt a meggazdagodott plutokrácia, másrészt a magát proletárnak nevező, önállóságát veszített munkás nép foglalja el, első a mit tapasztalni

fogunk, hogy az áldozatkészség, a jóság szelleme elhagyja a társadalmat.

A vagyonban dúsulóknak, a bőségben élőknek, a kik szükségét sohasem láttak, nem szenvednek: nincs érzékük mások szenvedései iránt. De viszont azok is elvesztik érzéküket mások jaja és könye iránt, a kiket teljesen elfoglal a maguk baja és nyomora, a kiknek e miatt az áldozathozatalra se erejük, se képességük nincs. Ha a szenvedést látja, tehetetlensége érzetében ököltre szoritja kezét a munkás, hogy megfenyegesse vele azt a társadalmat, mely a költő felkiáltását „milliók egyért” ekként módosítja: milliók egysekért.

És ha erre kerül a sor, a szocializmus nem eszme többé, hanem a tömegek lelkében élő valóság, mely csak az alkalmat várja, hogy ténynyé váljék, vagy legalább lépéseket tegyen a valóságulás célpontja felé. Ha a városi kis emberek tűzhelyét feldulja az idő, a tömegek lelkében élő zavaros eszméknek mindjárt meg van a közvetítője; az egy emberöltővel korábban élő volt városi polgár apostolává lesz az új eszmének.

Hogy mi idézi elő a kisiparos polgárság pusztulását, ismeretes dolog: a diadalmasan versenyző gyáripár és a kis ipar csekély hitelképessége. Kétségtelen, hogy egyéb erkölcsi okok is közrehatnak a kis ipar szemmel látható hanyatlására és előmozdítják a jobbágysági állapot újból való felidézését, a mit pedig a 48-iki törvények eltöröltek.

Rontja a kisiparost első sorban az üzleti tőke csekély volta, vagy teljes hiánya. A hitelre szoruló kisiparosnak tengődés az élete; és ha egyszer belemert a hitelezésbe, alig szabadul meg tőle egész életén át. És minél nagyobb hitelre szoritja az üzlet csekély forgalma, gyakran teljes pangása, annál irreálisabb lesz a hitel, melyet élvez; mert a kereskedő sokat kockáztat, tehát kockázatának igyekszik megvenni az árát.

Akárminő nemes elhatározással kezdi is a kisiparos igénybe venni a hitelt, üzleti viszonyainak mostohasága csakhamar leszoritja őt a hitelt igénybe vevők harmadik osztályába. Tartozása, mely kevéssel előbb még „jó pénz” volt, kezd

„bizonytalan követelés” lenni, mely után már nem 8, de 30 percent jár. Ilyen körülmények között a kisiparos vagy feladja önálló üzletét s „munkássá” lesz, vagy megtartja látszólagos önállóságát és keres, amit bír, az őt hitellel fentartó kereskedőre, miként a kis gazda keres az uzorára.

A kis ember védelmére alkalmazni kellene ugyan az erkölcsi hatásokat is, minők az igények mérséklése, a mértékletesség és takarékoság; de a fődolog azoknak az intézményeknek a felkarolása, a melyek segítségével a kis ember önállóságát fenttarthatja, helyzetét türethetővé teheti.

Ezeknek az intézményeknek egyike a **szövetkezetek** intézménye, melynek eszméje hódító körútra kelt széles e hasában, és a hol meghonosították, mindenütt eredményeket mutat föl.

Ott van ezen kívül a nyers anyag raktárak szervezése. Hisz az ipartestületnek módjában van ily raktárakat létesíteni, a honnan a **termelői tagok** olcsóbban láthatják el magukat nyers anyaggal, mint a kereskedőtől.

Nem állítjuk ugyan, hogy ezeknek a módoknak bármelyike volna az egyedüli biztos módja a kis ember érdekei védelmének; de hogy a baj leküzdésére hivatott intézmények között az első közé tartozik, ez oly állítás, melyet ugy a külföldön, mint a hazában igazol a tapasztalás; igazolja azt, hogy a kis emberek százezreinek, millióinak összevetett válla olyan **erkölcsi erőt** képvisel, mely számtani bizonyossággal meghozza az illő kamatot az anyagi téren is.

* **A képviselőház munkarendje.** A kormány az appropriáció megszavazása után a hét hátralévő napjain nem kíván ülést tartani. A jövő hét elejére tüzetnének ki az apróbb vasuti javaslatok, azoknak végeztével pedig a kérvények következő sorozata. Ezek között vannak a Kossuth Lajos érdemeinek törvénybeiktatását szorgalmazó kérvények, továbbá nemzeti és szociális ügyekben beadott kérvények. A kormány az egész husvét előtti időt a kérvények tárgyalásával gondolja kitölteni és azon régebbi elhatározásától, hogy a közigazgatási bíráskodásról szóló javaslat mindjárt az appropriáció után napirendre tűzessék, értesülésünk szerint, elállt.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Miért megyek férjhez?

(Egy menyasszony monológja.)

Igazán furcsa dolog, amit ez a Lili művel. Tizenkét oldalos levélben irtam meg neki, hogy boldog menyasszony vagyok, hogy maholnap oltárhoz vezetnek, hogy Bélának leszek a felesége és ő erre azt válaszolja, hogy bizony érdemes volt elhagyni a nevelő intézetet azért, hogy férjhez láncoljam magamat . . . Na azt is kérdi, hogy tulajdonképen miért is megyek én férjhez?

Különös!

Hiszen igaz, hogy sok kedves órát töltöttünk együtt az intézetben, hiányozni fognak a pajtások, kikkel együtt huncutkodtunk, kacagtunk, kikkel együtt gondoltuk ki és hajtottuk végre a legmulatságosabb bohóságokat, de azért még sem sajnálom az intézetet.

Nem én!

Ezentul nem parancsol nekem semmiféle direktorné, semmiféle tanár, semmiféle tanárnő, francia maitre, zongoramester, írómester; vége a rabszolgaságnak és oly szabad vagyok, mint a zöld erdőben, virágos mezőn csiripelő, dalolható madárka.

Hm, de azt írja Lili, hogy feláldozom a szabadságomat.

Azért, hogy férjhez megyek? Ez már mégis nevetségesen gyermekes felfogás.

De hát csakugyan . . . Miért is megyek férjhez? Mit feleljek az ármányos Lilinek? Gondolkossunk csak egy kicsit.

Ast hissem, hogy mindenekelőtt azért megyek férjhez, hogy . . . hogy . . . férjem legyen, és hogy én legyek a kis felesége.

Haj, milyen menyecske lesz is belőlem, milyen tőről pattant hásiasszony! Ámulni-bámulni fogja a világ, hogy mi lett a kis Mellitából. Oh! tudom majd a módját és senki sem kacag majd rajtam.

Sürgök, forgok a konyhában, a szobában, ujjuk hegyére nézek a szakácsnénak, a szobalánynak, ügyelek, figyelek mindenre; süttök, főzök és megmutatom a férjem uramnak, hogy tudom én azt, hogy a salátát nem glicerinszappannal mossák, a tojás nem kell délig főzteni, hogy lágy legyen és ne kemény, hogy a kenyér nem terem a földéken, mint az uborka vagy a dinnye. Lesz drága dolga nálam a cselédnek! Jaj neki, ha torkoskodik!

Ha rajta érem valami csinyen, komolyan elébe állok, aztán nyugodt hangon mondom.

— Zsuzsi, az már mégsem járja, hogy maga el egye a tej fölét.

A leány erre a megsértett ártatlanság modorával felel:

— Én ettem volna meg a tejfölt? Én-e? Hát macska vagyok én, vagy micsoda? Hogyan foghat ilyesmit rám a nagysága? . . . Mert hát tessék tudni, „nagysága” leszek én.

A tagadás persze még jobban bosszant. Csipőmre tesszem keszemet, aztán erőlyes hangon vetem oda:

— Akkor hát hová lett a tej föle?

— Nem is volt kérem!
 — Nekem sem kell több. Akkorát kiáltok, hogy megrendül bele az egész ház.

— Ejnye szedte-vette, hogy mer hasadni a szemembe. Nézze meg az ember ezt az Istentől elrugaskodott mihassna cselédet! Est már nem tartom. Azonnal szedje össze cókókját s hordja el magát oda, hol a bors terem . . . Egy kettő! Aki hasudik az lop is . . . hordja el az irháját!

De hiszen tudok én erőlyes lenni, de menyire! Jaj, de ha a leány könyekre fakad?

Akkor vége haragomnak.

Nem néshetem a könyveket. Ha valakit sirni látok, csak arra gondolok, hogy felszárítsam könyveit. Már gyermek koromban is asszal csitítottak el, hogy tükröt tettek előm. Még magamat sem néshettem, ha airtam.

Mégis csak bajos dolog lesz a cselédekkel szigoruan banni.

No, de utóvégre is, nem azért megyek férjhez, hogy a cselédekkel veszekedjem.

Hát miért?

Eszembe jut az a sok szép ábránd mit az intézetben szóttunk . . . Mennyit csacsogtunk jövődől boldogságunkról, melyet férjeink oldalán fogunk élvezni . . . Most is elfog az édes sejtélem . . .

Istenem, mennyi mindenfélét fogok megtudni, amit eddig rejtgettek előttem. Nem rémit meg többé a felügyelőnő ha érdekes könyvet olvasok, nem hangzik fülembe a pápaszemcs igasgatónő szava:

— Melitta, maga már megint könyvet csempő-

* **A magyar fegyvergyár.** Ismeretes az a tény, hogy az első magyar fegyvergyár a közös hadügyminisztérium és a magyar honvédelmi miniszter együttes jóakaratóból rövid néhány hónapi munka után megkezdte működését, gyárát azonban kívül helyezte és likvidált. Mint most értesülünk, a likvidálás keresztülvitelére kiküldött bizottság elkészítette a likvidáció mérlegét, melynek eredménye: egy fél milliónál jóval nagyobb veszteség. E veszteség természetesen a részvényesek rovására megy. A honvédelmi minisztérium különben még mindig 220,000 forinttal tartozik a bukott gyárnak.

Hirek.

Pécs, 1895. március 6.

— **(Március 15-ike.)** A magyar sajtó szabadság kivívásának évfordulóját ez idén is megünnepli a pécsi jogász ifjúság. A délután fél 6 órára rendezett ünnepély programja a következő: „Talpra magyar” szavalja Podolai Justin I. éves joghallgató; „A szabadságharc előzményei” szabad előadás, tartja Reberics Imre IV. éves jogh.; „Március 15” szónoklat, tartja Tichai Alfréd I. éves jogh.; részlet Petőfi „Apostolából” szavalja Jasek Sándor II. éves jogh.; „Küzdés a szabadságért” szónoklat, tartja Tichai Ferenc II. éves jogh.; „Március 15” Petőfítől, szavalja Egi Kálmán I. éves jogh. Az ünnepélyt a Schwarz-féle Vigadóban tartják meg.

— **(A pécsi kath. kör)** f. hó 10-én azaz vasárnap újabb felolvasás, ének és zene előadást rendez saját helyiségében. Szilvek Lajos dr. felolvasása, vonós négyes, előadva a pécsi filharmonikusok tagjai által, Jilly Alajos és Taki Gyula énekszámai képesik a programot.

— **(Felolvasás.)** A pécsi kereskedelmi kaszinó f. hó 7-én saját helyiségében felolvasást rendez. Felolvasnak Kovács István az egyet titkára és Kelemen Mózes dr. ügyvédjelölt. Mint értesülünk az ily nemű estélyek ismétlődni fognak.

— **(Oratorium.)** A „Stabat Mater” hatalmas sikere ösztönözte tán a pécsi dalárdát egy újabb nagyszabású zenemű előadására: „Die Wahlpurgisnacht” a címe annak az oratoriumnak, melynek előadására nagyban folynak az előkészületek a pécsi dalárda és filharmonikusok között. Mint értesülünk, még e hó végén előadásra jó Mendelssohn-nak ez az örökbecsű alkotása.

— **(A pécsi kath. legényegylet)** a nem rég szép sikerrel előadott „Buzavirág” című népszimfóniát f. hó 10-én megismétli, minthogy az egyet barátai a multkor előadást részint a helyszíne, részint máshol való elfoglaltságuk következtében mind nem láthatták. Ajánljuk a kis műkedvelők ebbeli törekvését pártfogásba.

— **(Megszökött)** e cimen irtuk meg a közel mult napokban, hogy Spitzer kereskedő házi-szolgája, Pusztai Sándor, az általa beszédett összeggel eltűnt. Mint ma értesültünk, a rendőrségnek sikerült a tolvajt, illetve sikkasztót elfognia. A magával vitt pénzből semmi sem találtatott nála.

szett az intézetbe? Ezért vasárnap nem kap turós fétést!

Oh most már szabadon járhatok színházba, hangversenyekre, bálókba, mehetek kedvem szerint a mulatságokra, táncolhatok bárkivel, hallgathatom az udvarlók bókjait, szép asszony lesz a nevem, elhatározom kedveskedéseikkel, körülrajongnak.

De ez még sem lehet célja a házasságnak. Ezt utóvégre férj nélkül is elérhetem. Astán még a titott gyümölcs még edesebb volna.

Hátha azért mennék férjhez, hogy... Oh Istenem, ki sem merem mondani! Hahaha, azért hogy... Jaj, mennyit álmódunk erről, mennyit csevegtünk erről épen a csintalan Lilivel! Hahaha!

Meggyesztünk már, hogy... hihhi... hogyis fejezem ki magamat... meggyesztünk abban, hogy az én fiam és a Lili leánya egy párrá legyenek... hahaha... sógoraságba keveredünk... Édes Istenem, mennyit veszekedtünk azon, hogy hátha nekem lesz leányom és neki fia. De már ezt komolyan kikérem magamnak!

Nekem fiu kell! Mindig jobb szerettem a fiukat és tudom, hogy Bélátam sem szeretném annyira, ha nem lenne a legszebb bajussal fiatal ember.

Úgy látzók, csakugyan azért megyek férjhez, hogy mamácska legyen belőlem? Foglalkoztam a picinyekkel, sétáljak velük, csevegjek nekik, meglessem minden hangjukat, minden lélegzetüket...

Oh én megértőm gyogyasztam... Mennyi gyönyöröm, mennyi örömmöm telnek bennük!

— **(A pécsi nemzeti kaszinó)** tegnap este tartott igazgató választmányi ülésén nagy számmal vett fel újtagokat, mintegy kárpótlásul a mult gyűlésen kilépettek helyébe. Az új tagok: Jaka b Lajos dr. ifj. Jessenazky Ferenc, Hancsa Géza, Koszta György, Lechner Gyula, Malóter László, Obetkó Desső dr, Weinhardt Manó és Spitzer Béni.

— **(Önkéntesek párbaja.)** Budapesten, az ulla-uti Mária-Terézia-kaszárnyában véres párbajt vívott tegnap két önkéntes. A párbaj oka az volt, hogy a két önkéntes, Czigler és Garai, a kik az 52-ik eszredben szolgálnak, valami fölött összeeszeltek a Czigler kétszer arcul ütötte Garait. A párbaj a laktanya tisztvi vívótermében folyt le s mind a két fél megebesülésével végződött. Czigler a száján, Garai a jobb karján kapott súlyosabb sebet. A felettes katonai hatóság ma délelőtt rapportra hívta a két önkéntest és Garait öt napi egyes börtönre ítélte.

— **(A cigány-herceg.)** Párisban Jábionovszky lengyel herceg már régóta neheztelt valamiért az ott működő Jónás Jancsi pécsi cigány-primásra. A minap egyik előkelő vendéglőben asztalához hívatta és pofonította a cigányprimást. Jónás a kapott pofont rögtön vissza is adta. A dolog nagy vendéglői botránnyal folytatódott s a rendőrségnél fog végződni.

— **(Ujtás a tanulók beiratásánál.)** A közoktatásügyi miniszter, hogy az iskolai év kezdetén a beiratkozással járó kellemetlenségeket megszüntesse, elrendelte, hogy ezután a tanulókat már a tanév végén lehet beírni s ugyanekkor szedhető be a félévi tanítási díj is. Ha az illető tanuló a tanév kezdetén nem folytathatná tanulmányait, a félévi tandíjat visszakapja, de a beiratási díjat az intézet tartja meg.

— **(A Gazdák tejcarnoka közgyűlése.)** A gazdák tejcarnoka az elmúlt vasárnapon tartotta rendes évi közgyűlést a tagok rendkívüli érdeklődése mellett. — Az ülés vezetésére elnökül Ivánkóvits Istvánt választották meg. A gyűlés főbb tárgyait az évi mérleg előterjesztése, a kísérletképen, tejjel való hizlalás végett, a pécsi sertés hizlalóba beállított 95 sertéssel elért eredményről szóló igazgatói jelentés s egy alkalmasabb helyiség megszerzésére vonatkozó intézkedés képezte. Az alkalmatlan helyiségben valami jó eredményre alig lehetett számítani s így ha a mérleg nem éppen kedvezően zárult, csüggedésre nincs okuk a tagoknak, mert az imént lezajlott idő alatt szerzett tapasztalatok beigazolják, hogy megfelelő kezelés s különösen teljesen megfelelő helyiségben a szövötközött életképessége kétségen fölül áll. Ezért egyhangulag elhatározta a gyűlés, hogy a gazdák tejcarnoka a saját költségén egy minden szükséges helyiséget magába foglaló, a legmodernebb igényeket is kielégítő teljesen új tejcarnokot épít s azt mintaszerű berendezéssel látja el. Ezzel a város egy nagyfontosságú teleppel fog meggyarapodni, a közönségünk pedig csak halával fogadja kiváló gazdáink emez üdvös elhatározását. Mivel pedig a szegényebb néposztály nem akarja felismerni a lefolyózt tejjel, mint igen lényeges s mégis rendkívül olcsó tápszernek igazi értékét. (talán jó volna ezt a szegényebb néposztályt valami uton módon emez

Az elsőt okvetlenül Bélának keresztelném el, a másikat Lilinek, a harmadikat Viktornak, a negyediket Ernőnek, az ötödiket Tibornak, a hatodikat Boriskának, a hetediket Jenőnek, a nyolcadikat Etelnek, a kilencediket Mariskának, a tizediket Elemernek, a tizenegyediket Vilmának, a tizeketediket Mihálynak, a tizenharmadikat... a tizenharmadikat...

Jujuj! Hová beszélek! Micsoda bolondságokat fecsegek... Hol jár az eszem... miről is szoltam? Borzalmas, iszonyu! Dehogy is megyek ezért férjhez, dehogy is. Dehát miért, miért?

Jaj, mit is mondott Czenczi néni? Hogy szekáns vagyok és bizonyára agyonboszszantom majd Bélát.

Csakugyan azért házasodom, hogy legyen, kit állandóan szekálhassak?

Már ez nem áll, éppenséggel nem áll!

Igaz, hogy helyemen van szívem is, de még inkább a szám, nem keresem a szót, a mikor szükségem van rá; tudok perelni és az ég irgalmazzon annak, ki velem mer kikötni. Ugy neki megyek, hogy mentül kiszalad a világból; úgy ösze-vissza esidom, úgy rá ijesztek a tiz körmömmel, hogy tüntet kegyelemre esdekkel; és jól teazi, mert isten uccsa kikaparom a szemét, megtépásom a haját, aki ellenkezik velem, jaj annak, aki...

Tessék, már megint hevetkedtem hiába. Pedig hányszor szememre vetik ezt a rossz szokásomat. Semmi okom sincs eszembeli, mégis haragszom. Ha most Béla meglátja, azt hiáné, hogy csak

olcsó élelmi cikkekre vonatkozólag kellő fölvilágosításban részesíteni, s ezért nem is igen vásárolják; a tejcarnok meg az abból való s rosszul értékesíthető sajtnak gyártásába már bele unt: még az év elején kísérletet tettek az angol fajtájú husdisznóknak eme tejjel való hizlalására. A kísérlet, dacára a nagy hiedegnek, mely rendkívül gátolja ez állatok fejlődését, bevált s ezért nyomban még 200 ily disznónak a beállítását határozta el a gyűlés. Tudomásunk szerint az ilyen tejjel táplált sertések adják a legfinomabb, kinézésre is páratlan disznóhúst s ezért is van eme disznóknak nagy értékük. Ha a nagyközönség s kivált hentes iparosaink a kínálkozó alkalmat el nem mulasztják (ugy tudjuk hogy eme malacok a bécsi piacra vannak szánya) ugy a jövőben már nem kellene külföldről beszerezniük a kintünön jó és szép sonkákat, melyek szintén ilyen tejjel hizlalt disznóktól erednek. Örvedetes tudomásul szolgált a gazdáknak, hogy a vaj-üzlet már is jelentékeny export üzlettel fejlődött ki s végezetül nem is késtek Szigrist Lajosnak, az új igazgatónak jegyzőkönyvben is köszönetüket nyilvánítani ama nagy fáradozásért s kitaró buzgalomért melylyel a tejcarnok ügyét előbbre vinni iparkodik. Jól teszik derék gazdáink, hogy az áldozatoktól vissza nem riadva, egy nagy lépéssel előre törnek, mert meggyőződésünk, hogy az ily áldásos munka meg is hozza a maga gyümölcsét.

— **(Nagy fizetésképtelenség Eszéken.)** Eszékről írják, hogy az ottani Vilheim József és társa cég 42,000 forint passzívával beszüntette fizetéseit. A fizetésképtelen cég törvényszéken kívüli kiegyezésre törekszik.

— **(A siklói basa)** már nem siklói basa, mert a felfüggesztése ma express uton megtörtént. Egyik munkatársunk utánjárása után sikerült megállapítanunk, hogy a felfüggesztés fogantatását a beállott közlekedési akadályok idézték elő. Ugyanis a vármegye tintaszálltmánya valahol berekedt az uton és így nem volt mivel aláírni azt a famózus közigazgatási határozatot, mely a siklói rendőrbiztos felfüggesztését, rendelte el. No de semmi; jobb későn, mint soha. Így még talán szép lassan visszajöhetünk Európába.

— **(Hütlén szolgál.)** Még mult év július 17-én történt, hogy Turós József gyüdi gazda együtt reggelizett Molnár Sándor nevű szolgálgyevel. Javába falatoztak, mikor valaki az udvarból hívja Turóst; a ki hallva a hívást ki is ment. Rövid idő múlva bejött, s valamit keresve az almáriomban, látja, hogy a még előbb ott levő 26 frt készpénze hiányzik. Gyauja természetesen Molnár rra esett ki magányosan volt a szobában s jelentést tett a csendőrségnek, hol a hütlén szolgálta bevallotta, hogy a hiányzó pénzt ő lopta el. A pécsi kir. törvényszék lopás büntetével vádoita Molnár Sándort és a btkv. 341 § a értelmében a 92 § alkalmazásával 6 havi börtönre és 3 évi hivatalvesztésre ítélte a lelkiismeretlen cselédet.

— **(Kereskedelmi kaszinó bál)** Ily cím alatt hozott újdonságunkra vonatkozólag a kaszinó elnöksége közli velünk, hogy a kereskedelmi kaszinó az idén nem rendez bált; — a kereskedő ifjak egy részének kezdeményezésére f. hó 16-án rendeztetik ugyan egy táncestély, de ebben a kaszinó a legtávolabbról sincs érdekelve. A kaszinó választ-

ugyan azért megyek hozzá, hogy legyen kit boszszantom.

Pedig nem igaz, nem igaz... De azért rám foghatnak mindenfélét...

Oh, én szerencsétlen teremtés, mindennel gyanusitanak, vádolnak, rágalmaznak, pletykálnak rólam, el akarják rontani a szerencsém... a boldogságomat. Bántalmaz mindenki. Czenczi néni is, Lili is, Béla is, gonoszok, mint a többiek...

Mindannyian ellenségeim.

Oh Istenem, Istenem, legjobb volna nekem meghalni, mint így kinlódnom! Mért születtem, minek is élek én...

Hahaha, de miért keservek? Hiszen nem bánt senki.

Jaj, mily bohó kis leány vagyok!

Ily viselkedés már csakugyan nem illik menyasszonyhoz.

Na, megemberelem magam és rögtön irok Lilinek.

Miért megyek férjhez?

Megírom, de nem ám 12 oldalon, hanem röviden kijelentem azt, hogy azért megyek férjhez, mert szeretem, istenként imádom az én ideáloamat, az én aranyos, kedves, drága jó Bélátam. Férjhez menetelemnek ez az oka!

A tista, igaz, hű, változtathatatlan, örökké tartó szereltem!

A kőnek ez az ok nem elég, annak legjobb vén leányának maradnia, azt mondom.

Komor Gyula.

